

El Tíbet, un país a l'exili

El 1950, la Xina va ocupar el Tíbet, derrotant un exèrcit feble que no estava preparat per aturar cap atac. Des de llavors, les repressions contra els monjos budistes, i la societat civil, van anar augmentant. El 10 de març de 1959, els tibetans van protagonitzar una manifestació pacífica per reclamar l'independència del seu país. La resposta xinesa va ser un genocidi amb més d'un milió de morts i milers de persones que van haver d'exiliar-se a l'Índia. Entre ells, l'actual Dalai Lama.

De Lhasa a Dharamsala

El Tíbet ha aconseguit, tot i les dificultats, mantenir la seva cultura i identitat. De la capital de Lhasa, ara amb més xinesos que tibetans, van arribar a Dharamsala, ciutat índia que va acollir la majoria d'exiliats. Allà, han construït escoles i monestirs on s'ensenya la llengua i la tradició del Tíbet. Fins i tot, disposen d'un parlament que es reforma cada 5 anys amb eleccions democràtiques. Avui, el seu cap d'estat és Tenzin Gyatso.

Però l'exili continua. El 2006, amb l'excusa de millorar les comunicacions, els xinesos van crear un ferrocarril amb què, cada dia, envien 4.000 xinesos a Lhasa. És una agressió demogràfica que

funciona. En aquests moments, únicament una tercera part de la població és, ja, tibetana.

Els drets humans

Aquest estiu, la Xina ha d'organitzar els Jocs Olímpics. I, per això, han sorgit moltes veus crítiques. Els xinesos, amb un poder indiscutible, neguen totes les acusacions. Però el cert és que, en ple segle XXI, cap tibetà pot portar la fotografia del Dalai Lama, que és el seu líder espiritual. Aniria a presó. Les autoritats xineses tampoc expliquen on són els milers de desapareguts i per quin motiu encara existeix la pena de mort. I, naturalment, mai han reconegut que durant la Revolució Cultural Xinesa, entre 1966 i 1976, es van destruir més de 6.000 monestirs budistes.

I és que els drets humans van lligats, sens dubte, a la llibertat d'expressió. A la Xina, per exemple, no es pot trobar la paraula "Tíbet" al Google, entre altres restriccions sorprenents. Per demanar més llibertat, aquest mes passat, milers de ciutadans tibetans van sortir als carrers de Lhasa. La reacció de la Xina, encara que es pot preveure, no s'ha explicat amb transparència. Tots els periodistes internacionals

van ser expulsats. Xifres no oficials parlen de desenes de morts.

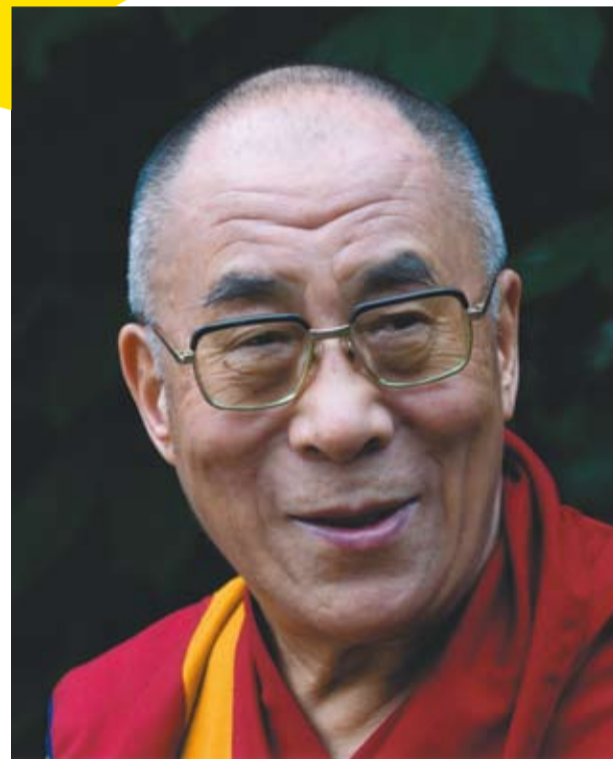
La Via Intermitja

Els mateixos tibetans no es posen d'acord en com han de recuperar la llibertat, i en quin grau d'autonomia. Des de 2002, els representants polítics s'han reunit 5 cops amb autoritats xineses per cercar el diàleg. Alguns, volen la independència, un altres, allò que han anomenat la "Via Intermitja".

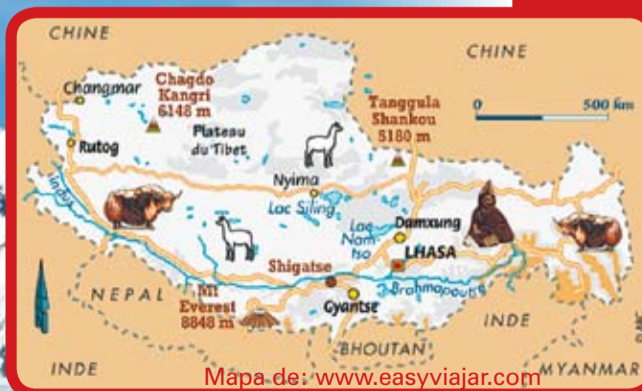
Encara que el Dalai Lama està retirat de la seva vida política, és innegable que la seva influència és vital. Mentre molts ciutadans estan cansats de la lluita pacífica, i reclamen

la independència absoluta, el mestre budista proposa una cultura tibetana autònoma, respectada, però integrada dins de la xinesa. No vol la independència, sinó el reconeixement com a país amb una cultura, i una història, pròpia.

Qui és el Dalai Lama?

El Dalai Lama, de 71 anys, és el líder espiritual dels tibetans, que el veuen com una reencarnació de Buda (500 ac). Premi Nobel de la Pau, el 1989, és un incansable defensor del pacifisme. Retirat de la política activa, i mestre budista de la tradició Mahayana o Gran Vehicle – que no es limita a l'alliberament personal sinó a treballar per la saviesa conjunta – s'ha convertit en la imatge de la lluita del seu poble. Avui viu, amb austeritat i envoltat de la natura, a Dharamsala, la ciutat que funciona com la capital del Tíbet a l'exili, a l'Índia.

Mapa de: www.easyviajar.com

L'actualitat

És difícil predir què passarà en breu. Els xinesos, que tenen por a que la relació amb el Tíbet empitjori la seva imatge als Jocs Olímpics, culpen de tot al Dalai Lama. Diuen que és ell qui encoratja la societat civil per a què organitzi revoltes. I, encara que molts personatges públics d'occident, com l'actor Richard Gere, denuncien els abusos xinesos, les autoritats europees, i americanes, sembla que miren a un altre lloc. L'economia mundial, on Xina té un paper rellevant, li serveix d'escut. I és que ningú es vol enfrontar al país que decidirà el mercat internacional en les properes dècades. Un altre cop, els diners amaguen les injustícies.

Albert Lladó, albert@edicat.cat

U

B

**MATRICULA'T ARA
I ET GUARDEM ELS CRÈDITS**

Cursos d'estiu per a tothom

els juliols
la Universitat per a tothom

12a edició

Del 30 de juny al 25 de juliol

estiuUB ACTIVITATS RECONEGUDES COM A CRÈDITS DE LLIBRE ELECCIÓ

www.ub.edu/juliols

Matricula a partir del 5 de maig • (preu reduït fins al 13 de juny) • www.ub.edu/juliols • 934 035 880

U
B
UNIVERSITAT DE BARCELONA